

LÆSERNE MENER

HVEM TAGER ÆREN?

Søren Rønne, C.C. Hallsvej 1, Vordingborg: 26.6. citerer Politiken SF's politiske ordfører, Jesper Petersen, for, at regeringen valgte VK frem for Enhedslisten, fordi VK »fålbød sig fuldstændig og nærmest uden krav ville skrive under på regeringens udspil«. Det må vel betyde, at den udbyggede skæveling til fordel for især de mest velstående blandt boligejerne ikke var et krav fra VK. Men det rejser spørgsmålet: Hvor kom kravet så fra? Hvis det ikke var fra V eller K, må det jo være et af regeringspartierne. Hvem tager æren?

DANSERETORIK

Finn Gunst, Fuglsang Allé 116, Brønshøj: SF's formand, udenrigsminister Villy Søvndal, forsøger at drible sig ud af situationen, hvor regeringen vælger at lave skatteforlig med blå blok i stedet for med det parlamentariske grundlag, Enhedslisten. »Der skal to til en tango«, siger han. Men han glemmer, at kvinden i en tango skal kunne det samme som manden – blot skal hun tilmed gøre det hele baglæns. Og lige i øjeblikket ser det grimt ud for Underdanmark, at SF og S vælger at lade sig føre baglæns af blå blok med glade arbejdsgivere i orkestergravner. Det minder mest af alt om en 'Dance macabre'.

HISTORIELØSE POLITIKEN

Niels Henrik Jessen, Pilagervej 32, Slagelse: I Politiken-overskrifter og avisens tekst omtales De Vestindiske Øer ofte som De Dansk-Vestindiske Øer, mens Skåne konsekvent kaldes svensk. Skåne har dog ellers været dansk længere, end De Dansk-Vestindiske Øer opnåede at være. Mærkelig inkonsekvent tilgang til historien.

REKTORERNES JUBELSAAG

Niels Clemmensen, Saantesvej 19B, Gentofte: Der er allerede gået skred i den nye karakterskala, især når det gælder 12-tallerne. Det viser statistikken. Et problem? Aldeles ikke! Det mener i al fald rektoren fra Herlev Gymnasium. Karaktererne har blot fundet deres »naturlige niveau«. En besynderlig vurdering i betragtning af, at karakterskalaens højeste niveau allerede har overskredet de planlagte 10 procent, og et

sørgeligt eksempel på, at gymnasieskolens rektorer har fungeret som betalte klakører for gymnasiereformen og den nye karakterskala.

HVAD MED LIDT SELVKRITIK

Erik Korsholm, Bytoften 5, Kolding: Det er meget skuffende, at en seriøs avis som Politiken fortsætter Amy-føljetonen, tilsyneladende fuldstændig uden den nødvendige selvkritik. Er man helt blind for, at journalisterne uhaemmede interesse og unuancerede vinkling af sagen – på bare lidt længere sigt – måske har skadet den stakkels pige betydeligt mere, end det har gavnet hende?

UNI PÅ DELTID

Vibeke Boelsen, Løgstorgade 25, København: Der er intet nyt i, at studenter læser på deltid. Der er grænser for, hvor længe det giver mening at læse på egen hånd, navnlig når man læser lektier, og det er kendt, at man bedst får job bagefter, når man har vist, at man ikke er i stand til at bestride et fuldtidsjob. Der er heller intet nyt i, at universitetslærere har en grænse på ca. 10 timer om ugen i konfrontation med studenter på forskellig vis. De har derudover meget travlt med at arbejde på deres publikationer, for uden dem kan de ikke fortsat være ansat på fuld tid. Men det er forholdsvis nyt, at det skulle have noget at gøre med, at de lærere, der er ansat til at lave forskningsbaseret undervisning på deltid, gør lige præcis det, som de er ansat til. For hvordan kan ansættelsesforhold have noget at gøre med kvaliteten af undervisningen?

FEMI-TALMAGI

Per Jakobsen, Havrevænget 56, Haslev: Ditte Giese giver i Politiken 27.6. sin femipamperkollega Anne Sophia Hermansen ret i, at den er helt gal med ligestillingen i Information, alt for megen snak om kvinder. Ordet 'kvinder' havde nemlig givet 37.818 hits i Informations søgemaskine, mens 'mænd' kun gav 23.160. Helt rigtigt – en søgning på Politikens maskine giver et lignende resultat. Men, men – det mandediskriminerende resultat skyldes formodentlig søgemaskinens indretning. Den skelner ikke mellem de regelmæssigt bøjede ord 'kvinder'

og entalsformen 'kvinde' eller 'kvind' for den sags skyld. Så tallet 37.818 indeholder nok summen af begge ord. Formentlige 'mænd' og 'mand' skillemaskinen fint med henholdsvis 23.160 og 45.086 hits, altså i alt 68.246 hits for det mandlige køn og 37.818 for det kvindelige!

SIDEFIL SYGDOMME

Stine Bull, Badstuestræde 15, København: Det, der de sidste dage har været fokus på, nemlig livstruende medicinering af psykisk syge på de psykiatriske afdelinger i Københavns Kommune, ville aldrig være sket, hvis det drejede sig om somatisk syge patienter. Det er ikke nok med pæne henstillinger til det psykiatriske system fra sikkert velmenende politikeres side. At psykiatrien i årevis har været økonomisk underprioriteret, er der ikke noget nyt i. Heller ikke overdrødeligheden af psykiske syge.

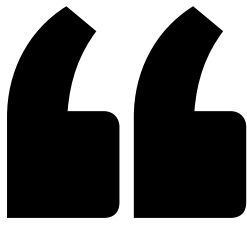
Hvor er anstændigheden hende i Danmark over for en gruppe alvorligt syge patienter, som ikke kan forsvare sig mod de overgreb, som sker?

Amnesty International har jo påtalt/kritiseret behandlingen af vore psykisk syge patienter.

OM ØKONOMER

Jan Carlsen og Ulla Rald, Nelli-kevej 12, Allerød: Peter Enemark skriver (27.6.), at »Det siges, at i det gamle Rom kunne to økonomer ikke møde hinanden på gaden uden at komme til at grine«. De ville nu nok snarere være blevet forbløffede eller måske endda forfærdede, for ingen havde på det tidspunkt tænkt på økonomi som en selvstændig fagvidenskab. Historien stammer fra Ciceros 'Om spådomskunsten' II. 51-52, men med to haruspexer som hovedpersoner – etruskiske præster, som havde specialiseret sig i at tage varsler af offerdyrs indvolde. Hos Cicero står der: »Det var noget af et pletsku, hvad Cato i sin tid bemærkede, at det var underligt nok, at to haruspexer kunne mødes uden at le i skægget. Der er ikke nogen stor brøkdæl af deres forudsigelser, der går i opfyldelse; og sker det endelig, hvad bevis har vi så for, at det ikke skyldes en ren tilfældighed?«. Hvilket ikke nødvendigvis gør Peter Enemarks pointe dårligere ...

DAGENS CITAT

I flere andre lande har man længe haft debatten om, hvordan man sikrer fremtidige generationer de bedste muligheder for at leve deres drømme ud. I Danmark har man haltet bagefter denne udvikling og holdt fast i et ensidigt fokus på økonomisk vækst. Det glæder mig, hvis regeringen vil lade sig inspirere af udlandet
Per Clausen, MF, miljøordfører (EL), I Kristeligt Dagblad

Traktat for våbensalg på vej

NYE REGLER

VILLY SØVNDAL OG JONAS GAHR STØRE, HHV. UDENRIGSMINISTER (SF) OG UDENRIGSMINISTER I NORGE

VI ER i den seneste tid blevet vidner til dødens og lidelsernes grufulde ansigt i Syrien. Mænd, kvinder og børn – ingen er blevet sparet. Et regime er i færd med at øve overgreb på sin egen befolkning. Trods dette fortsætter visse lande med at levere våben til det syriske regime, vel vidende at de samme våben kan være et instrument for intern undertrykkelse, vold og grusomhed mod den syriske befolkning. Det er moralsk uacceptabelt. Samtidig understreger det behovet for bedre regulering, når det gælder international våbenhandel.

I morgen mødes verdens lande i New York for at forhandle og forhåbentlig vedta-

ge en juridisk bindende våbenhandelsstraktat. Det er en unik mulighed for det internationale samfund for at sikre et internationalt regelsæt, der kan være med til at reducere den menneskelige lidelse og den ustabilitet, der ofte følger i kølvandet af ureguleret og uansvarlig våbenhandel.

NORGE OG Danmark vil i fællesskab gøre vores ypperste for, at vi får sat de højeste mulige standarder for handel med våben. Vores målsætning er, at vi i FN opnår enighed om en substansielt traktat. Vi vil fortsætte det tætte norsk-danske parløb fra forhandlingerne om klyngevåben sidst i efterår. Gennem dette arbejde sikrede man, at konventionen om klyngeammunition – og dermed forbuddet mod klyngebomber – ikke blev svækket. Humanitære hensyn må og skal være det afgørende.

Det samme er tilfældet i for-

handlinger om en våbenhandelsstraktat. Vi må gøre, hvad vi kan, for at internationalt våbensalg ikke bliver et redskab for dem, der ønsker at undertrykke deres befolkninger, og for at forhindre, at disse våben bliver brugt til væbnet vold. Derfor vil vi arbejde intensivt for, at der i traktaten inkluderes stærke kriterier, som fastslår, at der ikke sælges våben, hvis der er risiko for, at våbnene vil blive brugt til overgreb på civilbefolkningen, krænkelse af menneskerettigheder, den humanitære folkeret eller andre internationale regelsæt. På den måde bliver traktaten et instrument til at forhindre de lidelser, væbnet vold og den ustabilitet, som ukontrolleret våbenhandel bidrager til. Det kan samtidig udgøre et vigtigt bidrag i arbejdet for at opnå udvikling, vækst og øget menneskelig værdighed.

Vores fælles mål er klart. Vi ønsker en traktat, der bliver

universel og juridisk bindende, og som omfatter alle konventionelle våben. Hver dag dræbes omkring 2.000 mennesker i forbindelse med væbnet vold. Langt de fleste drab sker ved brug af håndvåben og lette våben. Den ukontrollerede spredning af disse våben har alvorlige humanitære konsekvenser, og denne type våben er i mange henseender de virkelige masseødelæggelsesvåben. Vi lægger derfor særlig vægt på, at disse våben omfattes af traktaten.

Det bliver ikke nemt, og det er ikke sikkert, at det lykkes. Der er mange interesser på spil, og nogle lande er fortsat skeptiske over for ideen. Det er derfor vigtigt, at de lande, der som Danmark og Norge ønsker et stærkt resultat, står sammen under de kommende forhandlinger. Det agter vi at gøre. Det er på høje tid, at der vedtages et juridisk bindende regelsæt for handel med våben.

Bogbranchen bør dyrke fagligheden

FRIE PRISER

STEN LYKKEBO, FAGLIG SEKRETÆR I HK HANDEL MED ANSVAR FOR LANDSFØRENINGEN BMF, FORENINGEN FOR 1.100 ANSATTE I BOG- OG PAPIRBRANCHEN

UDELUKKENDE fokus på faste eller frie bogpriser er ikke tidssvarende for boghandlerne. De skal ikke konkurrere mod supermarkeder og internettet, men i stedet satse på det, de andre ikke har: specifikt fagligt kvalificerede medarbejdere.

Den nuværende debat om faste eller frie priser kan skabe en uheldig udvikling. Vi risikerer, at den kvalificerede faglærte arbejdskraft i boghandlen bliver erstattet af ung, ufaglært og billigt personale i et forsøg på at holde bogpriserne konkurrencedygtigt lave. Ensidigt fokus på priser løser ikke branchens problemer. En undersøgelse fra YouGov fra januar 2012 viser, at danskerne går efter de laveste priser, men også, at vi efterspørger den gode vejledning i valget af bøger og bedre ud-

formning af de fysiske butikker. Danske boghandlernes udfordring er at byde på viden og service, som er unik for branchen. Kort sagt skal boghandlere sælge det, deres medarbejdere er eksperter i: professionel vejledning, kundeservice og den gode oplevelse. Gør ekspertisen og ikke prisfastsættelse til jeres overlevelsesstrategi.

Hvem siger til gengæld, at det kun kan gøres i en fysisk butik? Udvid den gode oplevelse i boghandlen til en oplevelse på internettet. Hvorfor er det f.eks. ikke boghandlerne, der sælger e-bøger? Produktet kræver ny viden og udannelse, men det kræver også den faglighed, der findes i boghandlere.

PÅ ET MERE overordnet plan er et af de bedste argumenter for at bevare fagligheden i boghandlerne branchens kulturbærende funktion. Den Rådgivende Kommission for Industrielle Ændringer (CCMI) skriver i en udtalelse om bogforlagsbranchens udvikling, at »Bogforlagsbranchen er den største kulturelle industri i Europa og derfor af

stor betydning for Europas økonomiske, sociale, politiske, etiske, uddannelsesmæssige, kunstneriske og videnskabelige udvikling«. Så ville det jo være en skam at mangle kompetent vejledning om produktet. Behovet for faglighed i bogsalg understreges også, når kommissionen skriver, at »Læsningsens samfundsnyttige virkninger understreges af, at OECD angiver et barns lyst til at læse som den bedste indikator for dets mu-

ligheder senere i livet. I de fleste lande subsidieres aviser på en eller anden måde. Penge fra staten understøtter avisernes rolle som demokratibærende institutioner. Bøger har samme rolle og bør have samme vilkår. For eksempel kunne boghandlere få betaling for at holde sig i live i små samfund for at fungere som kultur- og debathuse, og det er en mere fremsynet subsidieringspolitik end at tale om faste eller frie bogpriser.

**Globalisering & Demokrati
Midt i en krisetid**
5. - 11. august 2012
Mød bl.a. Bo Lidgaard,
Margrethe Vestager, Uffe Østergaard,
Marlene Vind, Marianne Jelved,
Per Øhrgaard, Martin Lidgaard,
Bent Winther, Rune Slothuus,
Ole Fogh Kirkeby og Ken L. Bechmann.
**Grundtvigs Højskole
Frederiksborg**
Frederiksværksgade 147, 3400 Hillerød
Tlf. 4826 8700 - www.grundtvigs.dk
Bestil program på hjemmesiden eller på 4826 8700
Løse kurser: 8, 16, 24 el. 36 uger. Kursusstart 26/8, 21/10 2012 og 6/1, 3/3 2013
Filosofi, politik, journalistik, politifag, foto, film, kunst, musik, rejser m.m.

KRONIKEN
1. juli 2012

Formandskabet har arbejdet for vækst i Europa

NICOLAI WAMMEN

Efter et begivenhedsrigt halvt år for det danske EU-formandskab overdrager vi nu stafetten til Cypren. Det er tid at gøre regnbrættet op og give en status på de mange resultater for vækst og beskæftigelse, det danske formandskab har opnået efter seks måneder i spidsen for Europa.

DER HANG mørke skyer over Europa, da vi 1. januar 2012 overtog formandskabet fra Polen. Samarbejdet befandt sig i en krise.

Få uger forinden var stats- og regeringslederne nemlig blevet enige om indholdet i finanspagten ved et topmøde i Bruxelles, men Storbritannien og Tjekkiet valgte at stå udenfor. Der blev flittigt talt i krogene om de første tegn på en opsplitning af samarbejdet – et *two-speed Europa* – der reelt kunne end med at true hele samarbejdets eksistens.

Hertil kom de ydre omstændigheder. Den økonomiske situation og den fortsat eskalerende gældskrise i Sydeuropa, især i Grækenland, bidrog også til, at bølgerne gik højt og tålmodigheden var lav. Kunne det europæiske samarbejde bestå i en tid med så kolossale udfordringer og interne spændinger?

Vi kendte ikke på forhånd svaret, men gik til opgaven med stor ildhu. Og nu et halvt år efter er der grund til at være godt tilfreds.

For at håndtere de store udfordringer besluttede vi os fra begyndelsen for, at vores formommeste rolle som formandskab skulle være som brobygger. Vi skulle bygge bro mellem de forskellige holdninger i rådet. Bygge bro mellem eurolandene og landene uden for den fælles mønt. Bygge bro mellem de europæiske institutioner. Og bygge bro over den tillidskløft, der var mellem EU og de finansielle mar-

keder, der reagerede skarpt, når EU-følekom handlingslammet.

Når der skal bygges bro, kræver det et solidt fundament, hvis broen skal holde. Derfor brugte regeringen meget tid på at danne sig et overblik over holdningerne i de enkelte lande i både optaktsfasen og begyndelsen af formandskabet. Alle danske ministre havde desuden en tæt dialog med både EU-kommissionen og Europaparlamentet, hvor vi fik lejlighed til at drøfte vores ambitioner for formandskabet og Europa.

Vores tilgang var, at den europæiske maskine skulle sættes i arbejde. Samarbejdet måtte vise, at selv i tider med mange forskelligartede udfordringer var det i stand til at levere resultater, der demonstrerede samarbejdets værdi. Ikke nødvendigvis nye store, gyldne planer, for det er der ikke brug for lige nu, men håndfaste resultater, der gavner borgere og virksomheder i Europa.

Vi formulerede derfor et formandskabsprogram med den sigende titel 'Europa i arbejde'. Europa skulle i arbejde for europæerne, bl.a. for at sikre, at der blev skabt flere arbejdspladser i Europa. I programmet definerede vi fire overordnede prioriteter for vores formandskab: et ansvarligt Europa, et dynamisk Europa, et grønt Europa og et sikkert Europa. Det var overskrifter, der indkapslede de udfordringer, som Europa stod over for. Og som Europa måtte prioritere i en tid

præget af økonomisk krise og globale magtforskydninger.

HAR VI LØST alle EU's problemer? Nej. Har vi bragt Europa videre og fremad? Ja. Vi har leveret et professionelt, samarbejdende og åbent formandskab. Og vi har leveret resultater på blandt andet styrket økonomisk og finansiell overvågning, kapitalkrav for banker, lavere mobil- og datapriser, det store energieffektivitetsdirektiv, fremskridt for Serbien og Montenegro og forbedret grænsekontrol og bedre forhold for asylansøgere.

Den økonomiske situation dominerede dagsordenen både før og under vores formandskab. Og den skinbarlige sandhed er, at Europa ikke er fri af krisen endnu, men at krisen fortsat vil sætte sit præg på den økonomiske udvikling i de kommende år.

Her er det klart, at det er det enkelte lands ansvar at sikre, at den førte økonomiske politik er bæredygtig og ikke når et faretruende højt gælds niveau. Men under det danske formandskab har vi vedtaget nye og stærkere fælles spilleregler i EU-samarbejdet, der vil være rammen for at håndtere krisen, medvirke til at forhindre fremtidige kriser og genetablere tilliden i Europa.

Det forstærkede samarbejde og de nye spilleregler skal sikre, at de enkelte lande griber ind med rettidig omhu over for økonomiske ubalancer såsom konkur-

Vi besluttede os fra begyndelsen for, at vores formommeste rolle som formandskab skulle være som brobygger

topmødet i marts. Finanspagten må siges at være en milepæl i det europæiske samarbejde. Gennem finanspagten har landene forpligtet sig til at indføre nationale love om balance i de nationale budgetter og derigennem sikre orden i økonomien. Det har vi alle en interesse i, så vi får en stabil økonomisk udvikling i Europa.

Men de styrkede spilleregler har for første gang også været anvendt i praksis under det danske formandskab. Inden for rammen af det europæiske semester er de enkelte landes økonomier blevet gennemgået og afsluttet ved, at der blev vedtaget konkrete anbefalinger om, hvad landene bør gøre for at håndtere deres respektive økonomiske udfordringer. Det drejer sig om alt fra at drive en sund finanspolitik, gennemføre reformer og iværksætte væksttiltag, der tilsammen udgør en integreret del i anbefalingerne.

renceevne- og betalingsbalanceproblemer. Her spiller aftalen, vi opnåede om *two-pack*, en nøglerolle. Den styrker nemlig eurosamarbejdet og fuldender reformen af EU's økonomiske spilleregler. Hertil kommer finanspagten, der blev vedtaget ved

Denne styrkede samarbejde er begyndt at kaste resultater af sig: De gennemsnitlige offentlige underskud i EU-landene er faldet fra 6,9 procent af BNP i 2009 til forventede 3,6 procent i 2012.

EN TING ER at sikre, at de europæiske lande fører en økonomisk ansvarlig politik. Men for at vi kommer ud af krisen og forebygger nye kriser, er det også nødvendigt, at den finansielle regulering og tilsynet styrkes, så vi får sunde banker i Europa.

Her har formandskabet opnået en stribe af resultater. Vi har bl.a. sikret øget gennemsigtighed og sikkerhed ved handel med derivater. Aftalen betyder, at alle handler med finansielle derivater nu skal foregå via en central modpart, og denne modpart garanterer, at den ene part i en handel altid vil få sit tilgodehavende, hvis den anden part skulle komme i problemer. Herudover blev rådet enig om nye skærpede kapitalkrav til de europæiske banker. Disse krav betyder en omfattende regulering af den finansielle sektor og kommer til at betyde krav om mere og bedre kapital og likviditet i bankerne.

Det er resultater, der bidrager til at sikre større økonomisk ansvarlighed i Europa. Men Europa har ikke kun brug for stram styring af finanserne. Europa har også brug for vækst.

De seneste par år har været sløje for europæisk vækst og beskæftigelse. Vores

Navneredaktør Peter Thygesen
Jourhavende Per Dabelsteen
 Telefon 33 47 22 68
Listestof Gerd Salmark E-mail navne@pol.dk

Dødsannoncer Telefon 33 47 12 01
 Fax 33 14 85 15
 E-mail annoncesalg@pol.dk

Husk at sende nyt om personlige mærkedage, fødselsdage og jubilæer senest fem dage før begivenheden til: Politiken, Dagens Navne, Rådhuspladsen 37, 1785 København V, eller e-mail: navne@pol.dk

I MORGEN FYLDER

30 Musiker Tim Christensen, 38 år.

40 Overinspektør, ph.d. Stine Høholt, Frederiksberg, 40, koncerndirektør Lars Aagaard, Silkeborg, 48.

50 Prorektor Anders Overgaard Bjarklev, Roskilde, 51, chefredaktør Henrik Lund, Gistrup, 52, direktør Lars Andersen, Næstved, 54, filmkonsulent Per Nielsen, København K, 55, kok Bo Jacobsen, København K, 55, chefkonsulent Jens Kaae-Sørensen, Valby, 55, speciallæge Karen Marie Lyng, Frederiksberg, 56, direktør Ane Buch, Roskilde, 58.

60 Solobasunist Rolf Sandmark, Galten, 60, sociolog Lotte Holm, 60, biografdirektør Boye Elimar, Aalborg, 60, professor Court Pedersen, København K, 60, koncerndirektør John Staunbjerg Dueholm, Ølstykke, 61, fængselspræst Susanne Bjerregaard, Brøndby, 62, direktør Patrick Kragelund, København V, 62, direktør Sven Blomberg, Gentofte, 62, teaterinstruktør Bente Kongsbøl, 62, direktør Søren Lang, Virum, 63, rektor Tyge Skovgaard Christensen, Esbjerg V, 64, læge Morten Nielsen, København S, 65, folkesanger Erik Grip, Roskilde, 65, redaktør Søren Elmquist, Rødovre, 65, direktør Carl Bohn, Roskilde, 66, journalist Tim Johnson, Frederiksberg, 66, vicekriminalinspektør Hans-Henrik Andersen, Lolland, 67, slotsgartner John Henriksen, Gråsten, 67, generalmajor Leif Simonsen, Ikast, 67, direktør Klaus Bock, Hørsholm, 68, chefredaktør Jørgen Krebs, Skårup Fyn, 68, direktør, skuespiller Helga Hjörvar, Island, 69, grafisk designer Jan Granquist, Greve, 69,

70 Jazzmusiker Hans Leonardo Pedersen, Rude, 70, kommitteret Svend Trollegaard, Herlev, 70, dramaturg Jørgen Heiner, Danmark, 71, brigadegeneral Finn Særmark-Thomsen, København Ø, 72, fhv. direktør Knud Børge Madsen, Roskilde, 73, overarkitekt Allan C. Zinn, Odense S, 74, kursusinspektør Eva Reissmann, Esbjerg, 74, fhv. minister Dorthe Marianne Bennedsen, Frederiksberg, 74, forstander Benny Knudsen, Bogø By, 74, havnedirektør Henri René Petersen, Odense M, 75, forlagsredaktør Line Schmidt-Madsen, Humlebæk, 76, ministerråd Poul Essemann, København Ø, 77, fhv. statskovrider Erik B. Nielsen, Aabenraa, 77, ambassadør Michael Bendix, Frederiksberg C, 78, fhv. DKB-chef Inga Christensen, Frederiksberg, 78.

80 Direktør, cand.jur. Eigil Mølgaard, Farum, 82 og direktør, cand.jur. Torben Grønvald, Rungsted Kyst, 83 år.

Den selvhjulpne Hollywoodstjerne

50 I OVERMORGEN. Man forstår godt, hvis den amerikanske skuespiller **Tom Cruise** en gang imellem skulle føle sig uretfærdigt behandlet og blive bitter over, at filmanmelderne ikke har lidt mere øje for de kunstneriske kvaliteter i hans præstationer på det hvide filmrædd. For det har faktisk ikke skortet på forsøg på at levere noget mere end de velsmurte, actionbetonede roller, som har gjort ham til superstjerne med genembrudsfilmen 'Top Gun' og ikke mindst filmserien 'Mission: Impossible'.

Men uanset om han spiller soldaterkrøbling i rullestol i 'Født den 4. juli', hjælpsom bror i 'Rain Man', retfærdighedssøgende militærklager i 'Et spørgsmål om ære', naiv ung advokat i 'Firmaets mand', erotikeksperimenterende i 'Eyes Wide Shut', forfulgt politimand i den futuristiske 'Minority Report' eller oberst, der vil dræbe Hitler i 'Operation Valkyrie', bedømmes han ikke rigtig som karakterskuespiller, men som superstjernen Tom Cruise, der spiller en rolle.

Og det kan da være svært at abstrahere fra stjernen Tom Cruise. Hans tilgang til rollerne er altid energisk - han brænder igennem i alle scener, har denne sjældne aura på et filmrædd, der gør, at han altid tiltrækker sig opmærksomheden. Men det 'stjæler' altså noget fra de roller, han spiller. Det er skuespil, der fungerer flot og underholdende og ofte med hans velkendte, vindende smil, men spadestikket dybere kommer ikke rigtig.

TRODS PÆNE TILLØB har han da heller aldrig fået fingre i filmbranchens mest prestigefyldte priser. Han har været Oscar-nomineret tre gange - for 'Født den 4. juli', 'Jerry Maguire' og 'Magnolia' - men helt til tops er han endnu ikke kommet, og priser ved filmfestivalen i Cannes har ikke været på tale.

Medlidenhed skal man nu heller ikke have med Tom Cruise. Hans evner som forretningsmand har betydet, at han er en af filmbranchens mest velhavende skuespillere. Alene 'Mission: Impossible 3' gav ifølge filmleksikonet IMDB Tom Cruise en indtægt på omkring 240 millioner kroner, og 'Mission: Impossible 5' er allerede programmeret.

Allerede tidligt i sin karriere fandt Tom Cruise ud af, at han i stedet for at kræve en høj gage for en filmrolle skulle betinge sig en procentdel af filmens indtægter. Det skete med 'Rain Man' i 1988, og senere har Tom Cruise være producer på en række af sine store kassesucceser - f.eks. alle 'Mission: Impossible'-filmene og 'Den sidste Samurai'.

Han havde en lukrativ aftale med det store amerikanske filmselskab Paramount, men ragede uklar med selskabet i

2006, hvorefter han investerede penge i og blev medejer af et andet stort amerikansk filmselskab, United Artists.

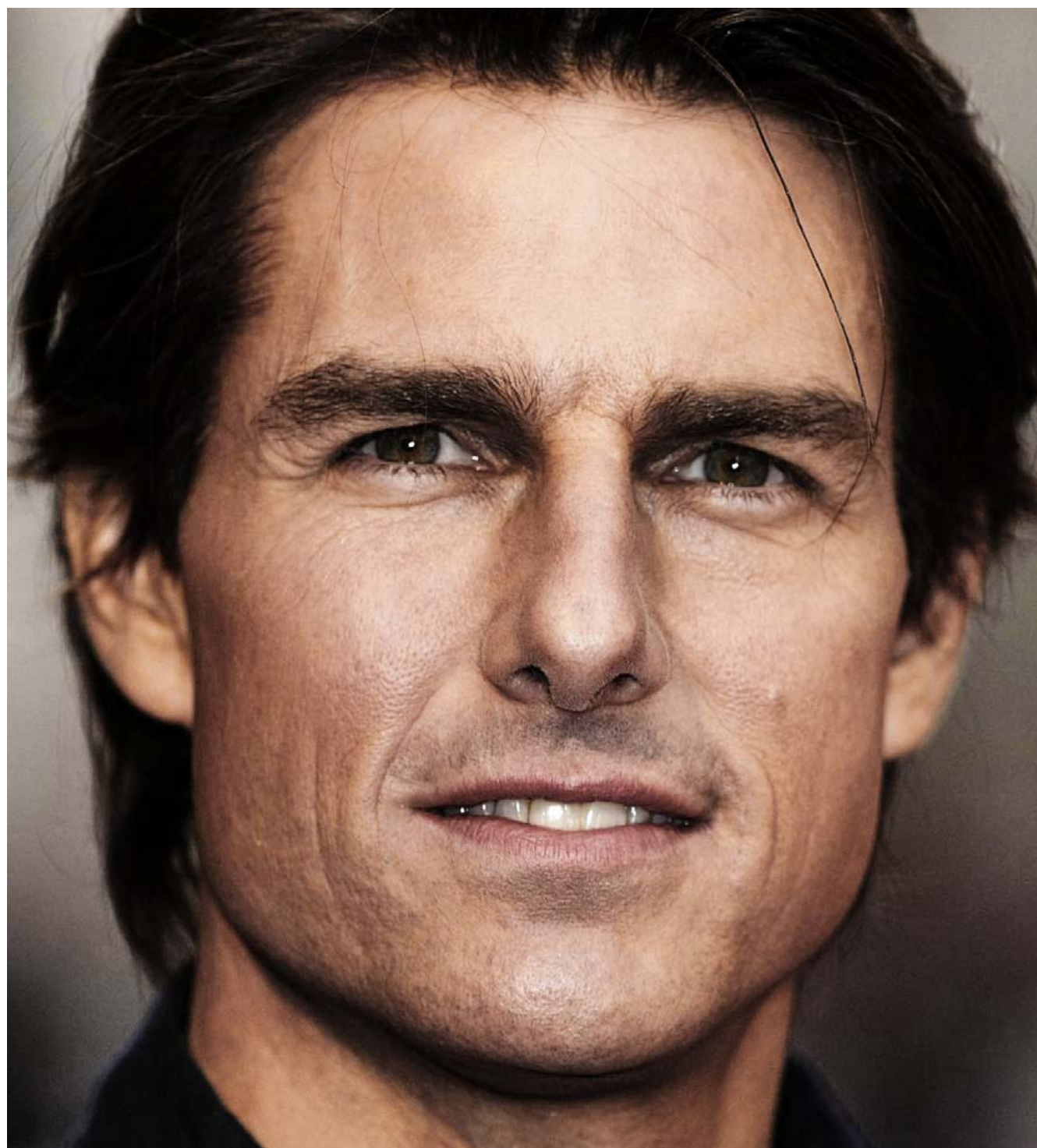
Den position og karriere havde få og slet ikke han selv troet på, da han som håbefuld 18-årig drog til New York for at blive uddannet som skuespiller. Med sig i bagagen havde han en barndom og ungdom i næsten evigt opbrud. 15 forskellige steder boede han med forældre, der tidligt blev skilt. Unge Tom Cruise troede oprindeligt, at han skulle være præst. Opholdt sig et år i et franciskanerkloster, men ville have noget mere 'action' i livet.

Og det må man sige, at han har fået i rigelige doser, både privat og som skuespiller/forretningsmand. Efter biroller i film som f.eks. 'Endless Love' bragede han som 24-årig igennem med den våbenforherligende flyverfilm 'Top Gun'. Filmbranchens producere observerede her, at denne ambitiøse unge herre havde appel til både det mandlige og det kvindelige unge publikum, og selv om han mildt sagt ikke er den, der rager op i en menneskemængde - er blot 170 cm høj - kan det nemt dølgjes i en film med kameravinkler, sko med høje hæle og medskuespillere af samme højde.

Det er jo også set før. Humphrey Bogart var blot 173, Al Pacino er 165 og Dustin Hoffmann 166 cm.

EFTER 'TOP GUN' er fulgt den ene kassesucces efter den anden. Ud over de allerede nævnte er det bl.a. 'Days of Thunder', 'Far and Away', 'En Vampyrers bekendelse', 'Vanilla Sky', 'Collateral', 'War of the Worlds' og 'Lions for Lambs'. Han har arbejdet med en imponerende buket af filminstruktører; Stanley Kubrick, Martin Scorsese, Brian De Palma, Francis Ford Coppola, Oliver Stone, Ridley Scott og Steven Spielberg. Og Tom Cruise er trods en milliardformue ikke mæt af at lave film. Som nævnt er en 'Mission: Impossible 5' på vej, og der er planer om en 'Top Gun 2'.

Som en ægte Hollywoodstjerne har han også sørget for, at privatlivet har haft de elementer, som kan give omtale (helst positiv) i medierne. Han er på sit tredje ægteskab. Alle med skuespillere, der i forvejen

“**Livet er hårdt, uanset hvor og hvem man er, og hvilket job man har. Vi må alle vælge, hvordan vi vil leve. Tage ansvar for vores handlinger og ord. Vælg enten at blive egoistiske eller at hjælpe andre** Tom Cruise, skuespiller og producer

var kendte. Først med Mimi Rogers, dernæst med Nicole Kidman og senest med Katie Holmes, hvor ægteskabet dog nu siges at gå mod en skilsmisse. Indimellem også en kærestetid med Penélope Cruz.

TOM CRUISE SER ud til at trives med stjernelivet. Han stiller gerne op til begivenheder med fans og er imødekommende ved møder og interview med medierne. Det er måske ikke de helt forkromede guldkorn, der kommer fra den rutinerede filmmand, men det virker ærligt og velment. F.eks. da han i et interview, jeg havde med ham i Paris i anledning af pre-

mieren på 'Den sidste Samurai', konstaterede:

«Livet er hårdt, uanset hvor og hvem man er, og hvilket job man har. Vi må alle vælge, hvordan vi vil leve. Tage ansvar for vores handlinger og ord. Vælg enten at blive egoistiske eller at hjælpe andre. Så enkelt er det.»

På den negative konto - i hvert fald set med en del danskeres øjne - er, at Tom Cruise i mange år har været medlem af den religiøse bevægelse Scientology. I USA opfattes det ikke helt på samme måde, og selv sagde han i interviewet om emnet: »Jeg kan nemt identificere mig med

SUCCESS. Med Tom Cruise i hovedrollen er en film næsten sikker på at tjene penge hjem igen og lidt til. Han tiltrækker både det mandlige og det kvindelige publikum. Foto: Alastair Grant/AP

samuraiernes særlige moralkodeks Bushido, der beskriver regler for, hvordan ære, ansvar, loyalitet og i det hele taget forholdet til andre mennesker bør udøves. Samurai betyder egentlig at tjene, og jeg ser mange ligheder til Scientology, som jeg har bekendt mig til i over 30 år.»

PER DABELSTEEN

... Formandskabet har arbejdet for vækst i Europa

KRONIKEN I MORGEN
 LEA KORSGAARD M.F.L.
 Støt fremtidens medier frem for fortidens

europæiske økonomi er samlet set stagneret, og konkurrencen fra de nye fremadstormende vækstøkonomier truer vores position i den globale konkurrence.

DERFOR prioriterede formandskabet fra start, at vækst skulle sættes på dagsordenen i Europa. Debatten om konsolidering af de offentlige finanser og fremme af vækst er dog ofte blevet kridtet meget skarpt op i offentligheden under vores formandskab, gerne med en fremstilling af Merkel og Hollande som modsætninger i hver sin lejr. Men det er en falsk opstilling. For det ene giver ikke mening uden det andet. Den rigtige vej er en både-og-løsning, hvor vi dels sikrer stabile og ansvarlige økonomier, dels fremmer og gennemfører strukturreformer og dels iværksætter vækst- og beskæftigelsesfremmende tiltag.

Der er nemlig ingen i Europa, der er imod vækst. Udfordringen består i at skabe vækst, uden at kontinentet gældsætter sig yderligere. Det handler om at sikre ansvarlig vækst, og det er denne tilgang, som vi gik til forhandlingsbordet med.

Derfor var det også glædeligt, at vi kunne afslutte vores formandskab med, at Det Europæiske Råd i går opnåede enighed om en vækstpakk. Vækstpakken udgjorde kulminationen på det danske formandskabs arbejde med at fremme vækst og beskæftigelse i EU, og samlet set lykkedes vi dermed med at fuldende cirklen, der indbefatter en fornuftig balance mellem konsolidering af de offentlige finanser og væksttiltag.

Gennem hele formandskabet arbejdede vi også benhårdt på at modernisere det fælles vækstlokomotiv, det indre mar-

“**Har vi løst alle EU's problemer? Nej. Har vi bragt Europa videre og fremad? Ja**

ked, så europæiske virksomheder og borgere står bedre stillet i globaliseringsens tidsalder. Resultaterne, vi har opnået, har blandt andet betydet, at de administrative byrder er blevet reduceret

for Europas virksomheder, at især små og mellemstore virksomheder får øget adgang til kapital, og at der er blevet indført fælleseuropæiske standarder, der vil lette innovationen og handlen på tværs af EU's indre grænser.

DET HAR DOG også været vigtigt at styrke det digitale indre marked. Et fuldt udviklet digitalt indre marked kan ifølge undersøgelser forøge EU's samlede BNP med helt op til 4 procent, så potentialet er enormt. Her tog vi et første skridt, da vi opnåede en aftale om mobil datatrafik (roaming), der betyder, at danskerne roligt kan tage på sommerferie uden at bekymre sig om mobilregningen, når de vender hjem. Med aftalen har vi sikret markant lavere priser på tale, sms og data, når vi rejser i Europa. Fra i dag, 1. juli, falder prisen fra ca. 20 kr. per MB til maksimalt 6,50 kr. per MB, og i 2014 er vi nede på en maksimalpris på 2 kr. per MB. Det vil derfor på sigt betyde de bedste muligheder for vores virksomheder i forhold til at skabe vækst på tværs af landegrænserne.

For mit eget vedkommende er der også blevet lagt mange kræfter i forhandlingerne om EU's langsigtede budget for

2014-2020. Om end disse forhandlinger først kan afsluttes endegyldigt under Cyperns formandskab, har formandskabet arbejdet for at sikre, at budgettet prioriterer områder som uddannelse, innovation og forskning. Områder, der kan bidrage til fremtidig vækst og velstand i Europa.

ENDELIG er det værd at fremhæve, at formandskabet aktivt har forsøgt at forstærke bidraget fra EU's handelspolitik til vækst og beskæftigelse. Her har vi drevet flere af frihandelsforhandlingerne fremad og blandt andet afsluttet forundersøgelserne af en frihandelsaftale med Japan.

Det er resultater, der bidrager til at sikre gode rammebetingelser for vækst i Europa. Men Europa har ikke kun brug for vækst. Europa, og verden for den sags skyld, har brug for vækst, der finder sted på et bæredygtigt grundlag.

Det er ingen hemmelighed, at formandskabet har prioriteret den grønne dagsorden højt. Og på nogle områder var vores ambitioner højere, end hvad nogle lande var parate til at gå med til. Men vi kæmpede behørdt for sagen, fordi Europa bliver nødt til at bevare sin position som bannerfører for miljø- og klimadagsordenen. Dels for at forhindre, at klimaet og miljøet går til grunde, dels også fordi der rent faktisk er flere millioner potentielle job inden for grøn vækst, og det er job, som Europa ikke har råd til at undvære i den globale konkurrence.

Et af vores største resultater er faktisk opnået inden for den grønne dagsorden. Vi opnåede en aftale om energieffektivitetsdirektivet med Europaparlamentet,

der kan skabe flere hundredtusinde arbejdspladser i Europa. Alene i Danmark kan dette direktiv skabe omkring 2.000 nye arbejdspladser og nedbringe energiforbruget med ca. 17 procent i 2020. Det er trods alt en bedrift. Den billigste energi er som bekendt den energi, vi ikke bruger. Og samtidig er det jo godt for klimaet, da det bidrager til, at vi nedbringer vores CO₂-udslip. Hertil kommer en vedtagelse af EU's energikøreplan frem mod 2050, hvormed EU har sendt et stærkt signal til markederne og investorerne om vores langsigtede forpligtelse til vedvarende energi og energieffektivitet. Det mener jeg, at formandskabet godt kan være stolt over.

Andre resultater inkluderer reduktion af forurening fra skibsfarten og en ramme for EU's miljøpolitik for de næste 10 år. Men vi sikrede også bæredygtig og grønne hensyn på nogle af EU's store politikområder, herunder den fælles fiskeripolitik og den fælles landbrugspolitik, hvor vi i sidstnævnte sikrede, at der endelig kan gives erstatning til landmændene for naturforbedrende tiltag.

Det er resultater, der vil bidrage til vækst og en bæredygtig udvikling i Europa. Men Europa har også brug for at sikre sine borgere og sikre et stærkt EU i verden.

BORGERNES rettigheder er og bliver en af grundstenene, som det europæiske samarbejde skal sikre og fortsætte med at udbrede - også i resten af verden.

Under formandskabet har vi opnået flere resultater på området for retlige og andre anliggender, der bidrager til markante fremskridt, der både kommer EU-

“**Borgernes rettigheder er og bliver en af grundstenene, som det europæiske samarbejde skal sikre og fortsætte med at udbrede - også i resten af verden**

der kan skabe flere hundredtusinde arbejdspladser i Europa. Alene i Danmark kan dette direktiv skabe omkring 2.000 nye arbejdspladser og nedbringe energiforbruget med ca. 17 procent i 2020. Det er trods alt en bedrift. Den billigste energi er som bekendt den energi, vi ikke bruger. Og samtidig er det jo godt for klimaet, da det bidrager til, at vi nedbringer vores CO₂-udslip. Hertil kommer en vedtagelse af EU's energikøreplan frem mod 2050, hvormed EU har sendt et stærkt signal til markederne og investorerne om vores langsigtede forpligtelse til vedvarende energi og energieffektivitet. Det mener jeg, at formandskabet godt kan være stolt over.

Andre resultater inkluderer reduktion af forurening fra skibsfarten og en ramme for EU's miljøpolitik for de næste 10 år. Men vi sikrede også bæredygtig og grønne hensyn på nogle af EU's store politikområder, herunder den fælles fiskeripolitik og den fælles landbrugspolitik, hvor vi i sidstnævnte sikrede, at der endelig kan gives erstatning til landmændene for naturforbedrende tiltag.

Det er resultater, der vil bidrage til vækst og en bæredygtig udvikling i Europa. Men Europa har også brug for at sikre sine borgere og sikre et stærkt EU i verden.

og tredjelandsborgere til gavn. F.eks. har vi fået ændret reglerne for asylansøgere forhold, når deres asylansøgning bliver behandlet, og skabt større klarhed over, hvilket medlemsland der er ansvarligt for at behandle en asylsag. Men vi har også sikret aftaler, der henholdsvis klarlægger rettigheder til ofre for forbrud og forenkler behandlingen af grænseoverskridende arvesager. Det er resultater, der forbedrer europæernes retssikkerhed.

Ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet er udfordringer, der udgør en trussel for hele Europa. Derfor er det positivt, at vi har fået vedtaget en handlingsplan for forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring. Suppleret med en enighed om et styrket Schengensamarbejde får vi nu mulighed for - i helt ekstraordinære tilfælde - at aktivere en mekanisme, der sikrer bedre kontrol ved de indre grænser, og midlertidigt suspendere visumfrihed, hvis der opdages omfattende misbrug. Vi så tydeligst behovet for en sådan mekanisme, da det arabiske forår startede, og især landene i Sydeuropa oplevede et kæmpe pres på deres grænser.

Men de rettigheder, vi sikrer egne borgere, skal vi naturligvis også forsøge at udbrede i resten af verden. På det udenrigspolitiske område har formandskabet haft et tæt og stærkt samarbejde med EU's fælles udenrigstjeneste og bl.a. sørget for, at menneskerettigheder er blevet væsentligt styrket i den fælles udenrigspolitik. Vi fik desuden vedtaget historiske sanktioner mod regimerne i Iran og Syrien, der understreger EU's ønske om at presse parterne til at søge forhandlede løsninger.

Endelig lykkedes det også at tildele Serbien kandidatstatus og at åbne optagelsesforhandlinger med Montenegro. Det er vigtigt for et stabilt Balkan og for et stabilt Europa. Når forhandlingerne tages et skridt videre, giver det dog ikke automatisk billet til EU. Der ligger stadig et stort reformarbejde forude for begge lande, før medlemskab kan komme på tale.

I alt opnåede det danske formandskab over 250 konkrete resultater, hvoraf jeg her har forsøgt at fremhæve og forklare en del. Det er resultater, der demonstrerer, at selv i de vanskeligste tider fungerer samarbejdet, og landene arbejder dedikeret for at sikre de europæiske borgeres velstand og rettigheder. Samarbejdet består altså fortsat.

Krisen er langt fra over, men vi har taget de første skridt på vej ud af krisen og indført regler og mekanismer, der skal forhindre, at Europa bliver kastet ud i en lignende situation i fremtiden. På den baggrund ser jeg med tilfredshed tilbage på et succesfuldt dansk formandskab.

NICOLA WAMMEN